

Turgunbek Bekbolotov

(1949)

Turgunbek Bekbolotov, 1949 yılı Kara-Buura ilçesine bağlı Ak-car köyünde çiftçi ailesinde doğdu. Kırgızistan Devlet Üniversitesinin gazetecilik bölümünü

bitirdi. Halen ilçenin "Kara - Bura Kabarları" gazetesinin baş editörlük görevini yapmaktadır. "Köz Karaş (Bakış)" ve "Çarçagan Kılım (Yorulan Asır)" şiir kitaplarının yazarıdır.

Şiirler

KÜRÖŞ CAZDA KAYRA BAŞTALAT

Kışta kelgem, ana, sırtta küz,
Karkıralar köçü karekte.
Kala bergen okşop curtta biz,
Karbalaştap tüşöm alekke.

Şamal salıp bakka dürbölön,
Samparlap caayt calbırak.
İşter bolup tüşkö kirbegen,
Tagdırıma turdum caldırıp.

Keç emespi? Barbı ubakit?
Kalgan ömür kantip ülgüröt?
Ce özümdü özüm cubatıp,
Cürö bersem beken ürgülöp.

Antsem dele ötöt bir künüm,
Utup keede kayra utulup.
Birok tüşkön cektur tündüğüm,
Ketken cektur şamal uçurup.

Kırgıy kaytıp, ana, kuş kelip,
Kış kılıtıp toodon baş bagat.
Çıdaylıçı canım, tiştēnip,
Küröş cazda kayra baştalat.

***

Isığına küyüp Ata-Konuştun,
Keregi ıras suuguna toñuşun.
Birok kanday zarıldığı bar ele,
Mansap üçün maskarapoz boluşun.

Ataganat, bışkan aşka ortok köp,
Söz atası bolup alat çorkok kep.
Kalpak menen galstukka çaşınan,
Arabızda corgobuzdan cortok köp.

Kataal turmuş kaalaşınça ökçöybü,
Kör ookatın meyli cetip-cetpeybi.
Tirүүлüktün barkın bilbey kumarluu,
Dünüyönün kulu bolup ketpeybi.

KAYIŞIP TURAT KABIRGAM

Kapilet tayıp sabırdan bugün,
Kayışıp turat kabırgam bugün.
Kaңabız ukpay kaydıger cüröbüz,
Zamandın bozdoп çaңırgan ünün.

MÜCADELE BAHARDA TEKAR BAŞLAR

Kışta geldim, işte, dışarıda güz,
Turnaların göçü gözbebeğimde.
Kalmış gibiyiz memlekette biz,
Telaşla girişirim bir meşgâleye.

Rüzgâr ağacı alt üst edip,
Ardı sıra dökülür yapraklar.
Hayâl edilemeyen işler olup,
Kaderime hayretle baka kaldım.

Geç değil mi? Vakit var mı?
Kalan ömür nasıl kâfi gelir?
Yoksa kendi kendimi avutup,
Oyalanıp vakit mi geçirsem.

Böyle yapsam bile geçer bir günüm,
Bazen yenip bazen de yenilip.
Ama daha yıkılmamıştır evimin direği,
Rüzgâr onu söküp uçuramamıştır.

Atmaca geri dönüp, işte, kuşlar gelip,
Kış hafifçe dağdan kendini gösterir.
Dayanalım canım, dişimizi sıkıp,
Mücadele baharda tekrar başlar.

***

Sıcağında yanıp Anavatanın,
Soğuşunda donmak gerçekten şarttır.
Fakat nasıl bir gerekliliği vardır,
Makam için maskara olmanın.

Özellikle, pişmiş aşta ortak çoktur,
Atasözü oluverir boş laflar.
Kalpak ile kravatının arkasına saklanan,
Aramızda iyilerden daha çok kötüler var.

Zor hayat bırak istediği gibi tartsın,
Geçimin ister yetsin ister yetmesin.
Hayatın değerini anlayamadan, varlıklı insan,
Dünyanın kulu olarak yaşar gider.

KABURGALARIM SIZLIYOR

Bir anda sabrı bırakıp bugün,
Sızlıyor kaburgalarım bugün.
Nicemiz dinlemeden bihaber yaşıyoruz,
Zamanın feryat edip çınlayan ününü.

Döşügö balka urulbay kaldı,
Oton-cay nege kurulbay kaldı?
Içkırdıy ıldıy ır-comok bolup,
Iymanga köñül burulbay kaldı.

Ustunga balta çağılbay kaldı,
Uluu ot toodo çağılbay kaldı.
Uyutku bolor ulandar köçkö,
Uçkaşıp ketip tabılbay kaldı.

Altındı kumdan çaykadıñ bele?
Barkıñdı sınap baykadıñ bele?
Kalkıña karaan - bel boluu üçün,
Saparga çıgıp, kaytamın debe.

Kümüştü kumdan irgediñ bele?
Köñülüm çögüp, kirdedim nege?
Külüstön erler küydüm çok bolup,
Küyüttö cürsö bilbediñ nege?

Külüktün conun cooruttu kimder?
Bulaktın közün sooluttu kimder?
Eşikten kirip törüñdö biylep,
Ata-Curt seni ooruttu kimder?

Argımak conu teşildi bugün,
Sır ayak sırı çeşildi bugün.
Curtuña cugum bolo albay cürüp,
Urgulay berbe töşüñdö bugün.

Karuu-küç ketse beliñdin şoru,
Kadırdı bilbes kelindin şoru.
Kalkına aytar çındıktan kaçkan,
Kadırsız biylik elimdin şoru.

Böksörgön idiş tolbooçu bele?
Kün közün körgön toñbooçu ele.
Curtuna baş-köz boluuçu uul,
Öz elin özü kordooçu bele.

OŞENTÇİ, SADAGASI

Men olturgan turmuştuñ arabası,
Eptep cılıp catkanda, sadagası,
Kaptal caktan tögülgön şoola bolup,
Karegiñdi kaytalap kadabaçı.

Bizdin köçö taraptan ötpöy cürçü,
Uulum çıksa aldınan öppöy cürçü.
Arañ turgan sezimge calın tüşüp,
Kapıletten örttönüp ketpeyliçi.

Eleñdetip esimdi çıkarbaçı,
Eşiğimdin aldınan suu albaçı.
Özgörüüsüz cazıla bergeni oñ,
Ömürümdün cönököy çigarması.

Örse çekiç vurulmaz oldu,
Oton-cay niye kurulmaz oldu?
Değersiz bir şiir, masal olup,
İmana riayet edilmez oldu.

Oduna balta vurulmaz oldu,
Ulu ateş dağda tutuşmaz oldu.
Maya olacak gençler göçe,
Koyulup gidip bulunmaz oldu.

Altını kumdan çıkarmış mıydın?
Değerini sinayıp farketmiş miydin?
Halkına arka çıkmak için,
Sefere çıkıp, dönerim deme.

Gümüştü kumdan ayırmış mıydın?
Gönlüm kararıp, kirlendim niye?
Gülistan yiğitler yanıp köz olup,
Kederlerini farketmemiş miydin?

Yürük atın sağrısını kimler yağır yaptı?
Pınarın gözünü kimler kuruttu?
Kapıdan girip başköşeni sahiplenip,
Anavatanım seni kimler hasta etti?

Savaş atının sağrısı yara oldu bugün,
Sırlı kap kacağın sırı silindi bugün.
Yurduna yararsız avare dolaşarak,
Öne çıkarıp gezme bağırını bugün.

Güçün takatin kesilse belinin felaketi,
Kadir kıymet bilmez gelinin felaketi.
Halkına söylemek için gerçekten kaçan,
Basiretsiz yönetim halkımın felaketi.

Eksilen kap kaçak dolmaz mıydı?
Güneşin yüzünü gören donmaz idi.
Yurduna göz kulak olacak oğul,
Öz halkını kendisi mi korurdu.

ÖYLE YAP, BİRTANEM

Benim içine oturduğum hayat arabası,
Zar zor yol alırken, birtanem,
Yan taraftan dökülen ışık gibi
Gözlerini bana tekrar tekrar dikme lütfen.

Bizim sokak taraftan geçme lütfen,
Oğlum çıkınca karşına öpme lütfen.
Zor dizginlenen hislere ateş düşürüp,
Beklenmedik anda tutuşmayalım lütfen.

Şaşırtıp aklımı başımdan alma lütfen,
Kapımın önünden su alma lütfen.
Hiç değişmeden yazılması doğrudur,
Hayatımın en basit eserinin.